

Anketní otázka: Ženy v politice

Blíží se Mezinárodní den žen, a tak jsme dámám v jihlavském zastupitelstvu položili otázku:

Jak vnímáte postavení žen v politice? Mají to podle vás těžší než muži?

V politice je málo ženských vzorů

Eva Nováková
(Žijeme Jihlavou!)

Postavení žen v politice úzce souvisí s jejich zastoupením. To se na různých úrovních pohybuje mezi 15 a 33 procenty. Nejnížší je v Senátu, nejvyšší v Evropském parlamentu. Právě nerovné zastoupení různých skupin má vliv i na témata, která se v politice řeší, způsoby jejich řešení i politickou kulturu.

Relativně nízké počty žen jsou způsobeny řadou bariér, které ve vstupu do politiky brání, případně angažmá v ní ženám komplikují. Sahají od individuálních okolností, nižšího sebevědomí/vyšších nároků, které vůči sobě mají, sladování profesního a rodinného života (péče o domácnost, děti), po bariéry institucionální a společenské.

V politice je málo ženských vzorů, rovnému zastoupení nenahrává ani volební systém či neexistence pozitivních opatření.

Mezinárodní den žen je skvělou příležitostí pro to se zamyslet nad tím, jak takzvaně skleněný strop společně prorazit.

Vybudovat důvěru musí každý svou práci

Eva Decroix
(ODS)

Mají, ale jen ze dvou důvodů. Jeden krásně popsala Magda Vášaryová, bývalá velvyslankyně v Rakousku.

Když jsme malé a drobné, jsou účasti na jednáních v kuloárech složitější, neb jsme tak trošku neviditelné a občas přes široká ramena našich kolegů nic nevidíme a neslyšíme. Vytváří to docela vtipné situace.

A druhý, myslím, říkala Mirka Němcová, když vzpomínala, jak jako předsedkyně Poslanecké sněmovny viděla, jak si kolegové ukazují během dlouhých večerů ve sněmovně fotky dětí. Myslím totiž, že hůře snášíme odloučení od dětí, a přece jenom, aniž bych to vnímala nějak špatně nebo nevyváženě, na nás ženách často leží taková ta každodenní rodinná logistika, která se s účastí na dlouhých politických schůzích špatně kombinuje. Ale nic, co by nešlo zvládnout, pokud se rodina semkne.

Nikdy jsem proto neměla pocit, že bych měla v politice jinou startovní čáru než moji mužští kolegové. Vybudovat důvěru ve svém okolí ve své politické schopnosti musí postupně a hlavně na začátku každý svou práci, bez ohledu na pohlaví. To platí ale i mimo svět politiky. Osobně jsem měla v politice i v životě štěstí na samé gentlemany v mém okolí. Takže občasně šovinistické poznámky беру jako druh hrubiánství a blbosti, přes kterou se snažím přenést.

Pohled na politiku vnímají ženy a muži rozdílně

Magdaléna Skořepová
(ANO)

Řekla bych, že v dnešní době mají obě pohlaví rovnější příležitosti a rovnému postavení mezi mužem a ženou se věnuje větší pozornost. Ženy mají zastoupení především v regionální politice. I když bych řekla, že ženám se těžko daří prosadit své názory v tomto mužském pojetí světa. Asi je to dáno zčásti tím, že pohled

na politiku vnímají ženy a muži rozdílně, pro ženy jde o službu bližnímu svému, svým nápadům věří a věří v pozitivní výsledek. Tak jako doma se ženy snaží ostré hrany zaoblit, soucítí s potřebnými, chtějí „aby byli všichni šťastní“.

Před politikou je u žen práce, rodina, děti, volný čas, koníčky. Muži vnímají politiku jako prestižní postavení, jsou obdařeni mocí, kterou si umí vychutnat, získání postavení ve vrcholné politice vnímají jako vítězství v boji. Každá politická angažovanost vyžaduje nějaký vklad. Hlavně bere čas a to může mít dopad na rodinu, proto to mají ženy bez podpory těžší, a proto jich je v politice málo.

Myslím, že je důležité je aktivně podporovat. Hnutí Ano 2011 podporuje ženy v politice a díky tomu má hodně reprezentantek. Já tuto podporu mám a za to bych chtěla svým kolegům, jak v politice, tak v zaměstnání, a hlavně mé rodině poděkovat.

Nezažila jsem diskriminaci ani privilegia

Silvie Čermáková
(Žijeme Jihlavou!)

Politika znamená vůli podílet se na správě věcí veřejných. Politik by tedy měl být (a v komunální politice to platí asi ještě víc) někdo, kdo není lhostejný a má představu, kam by mělo místo, kde žije, směřovat v budoucnosti.

Zároveň cítí potřebu své vize sdílet a uskutečňovat. Musí počítat s nutností věnovat svůj čas a energii, přizpůsobit své soukromí, mít hodně trpělivosti a pevné nervy. Je v tom nějak výrazně jiná situace mužů, nebo žen?

Ke konzervativní představě patří jakési rozdělování a oddělování mužských a ženských rolí. Mám za to, že tento přístup je dožívající, zastaralý a nefunkční, protože svět okolo nás už je jiný.

Na vysvětlenou: nemyslím si, že ženy nemají být půvabné a muži galantní, jsem ale přesvědčená, že v širokém spektru profesí už takové rozdělování nelze uplatnit.

Jako žena v politice jsem se nikdy necítila diskriminovaná ani privilegovaná. Jsem založením liberál a myslím si, že můžeme dosáhnout úspěchu, anebo selhávat zkrátka v závislosti na tom, jak jsme v něčem dobří, autentičtí, poctiví, pracovití a odhodlaní.

Ženy dokáží řešit ty nejožehavější problémy

Božena Kremláčková
(za KSČM)

Nechci po 40 letech své účasti v politickém dění rozhodně trousit moudra, ale jsem velice ráda, že v politice je stále více žen.

Je nutno říci, že ženy to nemají těžší, pokud jim to někdo těžší neudělá.

V naší společnosti je žena rovnoprávná a rozhodně se umí k politické práci postavit stejně jako muži. Ze svých zkušeností vím, že muži i rádi se ženami na všech úrovních politické práce spolupracují, protože oceňují jejich pečlivost, trpělivost a snahu jít si za svým. Ano, dostali jsme se do fáze, že ženy se v politice prosadily i přes počáteční přehlížení a různé kvóty.

Myslím si, že to platí zejména v komunální politice, kde ženy dokázaly svým přístupem (většinou bez kariérních ambicí), že dokáží řešit ty nejožehavější problémy, protože vždy neváhají nabízet další a další varianty řešení problémů obcí, do jejichž zastupitelstev byly zvoleny. A neodradí je, ani když jejich nápad nevyjde.

Patří jim náš dík nejen u příležitosti Mezinárodního dne žen.

Ženy jsou stejné profesionálky jako muži

Lenka Mikletičová
(Fórum Jihlava)

V posledních letech se zastoupení a snad i postavení žen v politice pomalu lepší. Ale fakt pomalu.

Ve většině vrcholových politických funkcí jsme ještě oproti jiným zemím ženu neměli (myslím tím hlavu státu, vlády, Senátu), ale první vlašťovka už tady je – předsedkyně Poslanecké sněmovny ČR, místopředsedkyně

politických stran...

Účast žen v politice a v rozhodovacích procesech je důležitá a naprosto zásadní. Je nutná k tomu, aby rozhodnutí obsahovala a zaštiťovala i pohled, problémy a hlavně potřeby všech členů společnosti, tedy i žen. Ty mají obecně empatictější přístup k znevýhodněným a „slabším“, mohou dle své častější zkušenosti reflektovat potřeby vracejících se osob po mateřské, pečujících osob o své stárnoucí či nemocné blízké.

Umí být a jsou stejně jako muži profesionálkami ve svých oborech. Věřím, že je u nich jednodušší potlačení svého ega a potřeby velké sebe-prezentace oproti mužským politickým protějškům. I když některé politiky, jak vidím, jsou i v tomto zdatnými konkurentkami :)

Obecně však pro ženy může být snazší spolupracovat, propojovat, shodovat se na kompromisech.

V čem to mají těžší? Ustát, přežít a vydržet ten dlouhý proces, kdy se vůbec do nějaké funkce dostanou. „Dělání“ politiky je u nás nastaveno tak, že se dělá po večerech, často už těch pozdních, o víkendech.

Je potřeba skoro všude a vždy být. Být velmi aktivní, což je v pořádku, ale u žen to myslím platí dvakrát. To je v kombinaci s péčí o malé děti a vlastní prací pro mnoho žen nezvládnutelné, pokud si rovnou nechťejí vybrat buď, anebo.

Musí mnohem více bojovat s předsudky a dokazovat, že na to mají. Společnost by měla využít efektivitu žen a tlačit na to, aby se poměr genderového zastoupení dorovnával. Má k tomu skvělý nástroj – volební právo.